

kan sende Børnene hen til en Mand i de andre Fag, naar de ikke kan sende dem til Religionsundervisning.

Jeg skal gøre den højtærede Minister den Indrømmelse, at jeg forstod ikke — det sagde jeg ogsaa i Gaar — hans Udtalelse om, hvorledes der skulde vælges. Nu har jeg altsaa forstaaet, hvad det var, den højtærede Minister mente. Man kan jo mene, at det vil være vanskeligt at faa dem med alle sammen. Ja, det bliver det naturligvis; der vil altid være og har altid været Krav om endnu mere; derfor tror jeg ogsaa, at der vil komme Vanskeligheder baade for Rigsdagen og for Ministeren; thi der vil altid blive stillet flere og flere Krav.

S. Rasmussen: Jeg ønsker kun at gøre nogle korte B mærkninger. Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, jeg fik angaaende Privatseminarier og Statsseminarier.

Jeg nævnte i Gaar, som den højtærede Minister rigtigt udtalte, Kravet om, at Religionsundervisningen skulde slettes som obligatorisk Fag; men som den højtærede Minister ogsaa ganske rigtigt sagde, udtalte jeg ikke noget bestemt om, hvornår det Krav stilles af. Om den højtærede Minister føler sig brøstholden ved det, tør jeg ikke sige noget om, det faar staa for den højtærede Ministers egen Regning. Jeg er for Resten glad over de Udtalelser, som er faldet her i Dag baade fra den højtærede Minister og særlig fra det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer). Der var særlig een Udtalelse, som faldt fra dette ærede Medlem, der i høj Grad glædede mig, og det var denne, at Kristendommen var en positiv Lykke. Jeg vil meget gerne understrege denne Udtalelse, og jeg haaber, at det fra det ærede Medlems Partis Side maa blive erkendt, at det er saaledes, og at Partiet derfor ogsaa vil være med til at give Kristendommen en saadan Plads i vor Skole, at den kan bringe Børnene den Lykke, som Partiet erkender, at den kan bringe.

Naar den højtærede Minister siger, at en Lærer kan komme i Tvivl med Hensyn til sin Kristendom, vil jeg indrømme, at det kan ske, men naar en Mand har søgt et Embede paa visse Betingelser, og han senere ser, at han ikke opfylder de Betingelser, der stilles til ham, saa maa han som en ærlig Mand sige det, og jeg kan heller ikke tro andet, end at den højtærede Minister vil kunne indse, at saaledes maa han gøre, og saa maa han kunne komme fra sin Gerning eller prøve paa at faa det ordnet paa en eller anden Maade. Jeg kan ikke

indse, at vi fra Lovgivningsmagtens Side skal sige, at han bør stilles frit. Jeg kan ikke se, at der er nogen Mening i, at de Forældre, som har været med til at kalde den paa-gældende Lærer, skal være bundne til ham, naar han pludselig forandrer sit Standpunkt. Skal der være frihed paa den ene Side, maa der ogsaa være det paa den anden Side.

Fra det 14de landstingsvalgte Medlem (Bojsen) faldt der ogsaa en Udtalelse, som jeg gerne vil understrege. Det ærede Medlem sagde, at vi maa bygge paa det, vi har. Det er netop det, vi vil, og der tror jeg, vi staa i Modsætning til andre, det synes jeg ogsaa fremgik af de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), som i Gaar talte paa Socialdemokratiets Vegne. Saa vidt jeg forstod dette ærede Medlem i Gaar, var det hans Mening, at vi skulde begynde fra Bunden af og helt reformere vort Skolevæsen efter helt nye Former. Jeg kunde godt have Lyst til at komme lidt nærmere ind paa dette, men jeg skal fatte mig kort og sige, at saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det hans Mening, at vi skulde have Tvangssystemet indført i Skolen over hele Linien, i Børneskolen, og jeg ved ikke, hvor det skulde slutte, det glæmte det ærede Medlem at sige, for det skulde udstrækkes udover Ungdomsskolen. Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Marie Christensen) har allerede fremsat gode Indvendinger herimod. Jeg har kun Lyst til at sige, at jeg tror, at den danske Ungdom vil bide Mærke i, naar det fra et bestemt Partis Side hævdes, at det, man vil paa Skolens Omraade, særlig overfor de unge, er Tvangssystemet. Jeg tror i hvert Tilfælde, at det er noget af det sidste, vi skal ind paa, hvis vi virkelig vil frem ad en god og farbar Vej, og jeg synes egentlig, at det af det ærede Medlems egne Udtalelser fremgaar, at det er umuligt, det blev nemlig sagt, at man havde arbejdet paa at faa dannet en Ungdomsskole, men i hele Viborg By — eller hvor det nu var, jeg husker ikke bestemt Stedet, men det er jo for Resten lige meget — kunde de ikke trampe tre unge Mennesker op. Jeg synes, at dette vidner bestemt om, at der i Befolkningen og blandt de unge er en bestemt Uvilje mod dette System. Jeg kan derfor heller ikke tro, at det virkelig er det ærede Medlems Mening at gennemføre en fuldstændig Tvangsskole.

Jeg kunde ogsaa have Lyst til at gøre en lille Bemærkning om, at Folkeskolen ikke skulde være en Tilbygning til Kirken, men at man vil have en fuld Frigørelse fra Kirken, saaledes omtrent, tror jeg, Ordene